

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Erga proximos. cap. 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

Ad officia diuina, & horas vespertinas, non fabulentur, sed Deum laudent, In templis non deambulent, neque secularia negotia tractent, vt Conc. Trid. iubet.

Erga Proximos. Cap. XI.

Superioribus
quid debeamus.

Primo loco illud ponamus. Superioribus tam Ecclesiasticis quam sæcularibus. Tria subditos debere, Amorem, Honorem, Obedientiam, de qua Pau. ad Rom. omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit, non est enim potestas nisi à Deo, & quæ sequuntur.

Amabilitas.
Lib. 2. offic.
c. 7.

Cum omnibus alijs amabilem se quisque exhibere curet, quo autem modo id fiat audi Ambros. Primum (inquit) nouerimus nil tam vtile quam diligere, nil tam inutile quam non amari, nam odio haberi exitiale arbitror, quomodo autem amore conciliamus aliorum supra cum de affectu amoris ex Arist. & ex D. Ambrosio ageremus, diximus.

Modestia, &
bona Indoles.
Li. 3. de Vita Cant.
c. 19.

Modestiam, ac bonam Indolem, in conuersatione, optimam regulam sunt quas docet B. Prosper, vt reuerentiam senioribus exhibeamus, æquales germanitus honoremus, inferioribus gratiam paternam dilectionis impendamus, præstemus loquenti seniori silentium, ipsius ad loquendum præstolemur imperium, Non attollamus immoderatum in colloctionibus sonum, & risui non permittamus in cachinnum prorumpere.

Amicitia.

Amicitia charitatis ad omnes habenda est, sed vitanda nimiam familiaritates etiam inter spirituales, ne contingat illud Pauli Gal. 3. Videte ne cum spiritu caperitis, carne consumamini, huiusmodi autem familiaritatum signa, vide apud Diuum Bon. l. de processu rel.

Prima lex
amicitiæ.
De Amic.

Propter amicos nil contra honestum, esse faciendum, egregie docet Amb. l. 3. offic. cap. 15. vide ibi locum, vbi exemplis allatis, & scripturis id confirmat. Sed, & ipse Cic. Hæc (ait) prima lex est amicitiæ, vt ab amicis honesta petamus, eorumque gratia, non nisi honesta faciamus, & optima est quæ vulgo fertur sententia, Amicus Plato, amicus Socrates, sed magis amica veritas.

Iracundia.
Eph. 4.
l. de frat.
amore.

Optima est Pauli admonitio, Sol non occidat super iracundiam vestram, etiam discipuli Pythagoræ hunc morem seruabant referente Plutarcho, vt vespere, datis dextris, & mutua salutatione, animos conciliarent, si quid interdiu, irarum subortum esset. Et inter antiquos Christianos vsus erat, vt congregati

gregati ad orandum se mutuò per osculum pacis vnirent, vnde & Tertullianus osculum pacis, vinculum vocat orationis.

Cum Dominicam orationem recitamus curandum est, vt omnem ab alijs receptam iniuriam, toto corde remittamus, vt illud sincere, verèque dicamus, Dimitte nobis, sicut, & nos dimittimus; esset planè impudens temeritas, ita Deum alloqui, si tu interim, odium, rancoremque in pectore foueas, nam vel mentiris coram Deo in caput tuum, affirmando, quod non facis, vel Deum doces, vt ita se tecum gerat, quomodo, & tu cum fratre, quod perinde est, ac si petas, vt tibi non dimittat, quanta hæc temeritas, & impudentia?

Tecum Statue, pro tuarum opum, ac negotiorum ratione, vt nullus elabatur dies, in quo non aliquod misericordiæ opus in proximos exequaris, siue ad animos, siue ad corpora spectet, & habeto illud in corde. Nullus dies sine linea. Titus Imperator cum animaduertisset se quodam die, nil gratiarum in aliquem contulisse, dixit, perdidimus hunc diem, o amici; sed optimè Salomon Prou. 3. Misericordia, & veritas non te deferant, circunda eas gutturi tuo, & describe in tabulis cordis tui, & inuenies gratiam & disciplinam bonam coram Deo, & hominibus.

Quantitas, & mensura eleemosynarum, ea esse debet, quam filium suum, Tobias senior docuit, Quomodo potueris esto misericors si multum tibi fuerit, abundanter tribue, si parum, etiam illud libenter impertiri stude, etiam maior, vel minor, egenorum penuria, mensura esse debet plura, vel pauciora dandi, Modo Charitas Christi, & virtus Misericordiæ in corde tuo resideant, & earum iudicio sterur, non cupiditatis arbitrio.

Cum manum ad eleemosynam dandam porrigis, vel confidera Christum in paupere, vel te mendicum Dei, à quo expectes eleemosynam, vel condole proximo, & eius calamitati, sunt enim hi tres actus, quibus eleemosynæ meritum valdè augeri potest, Præclara Iobi vox est quam imitentur omnes, quantum possunt, si comedi bucellam meam solus, & non comedit ex ea pupillus.

Acriter Deus in scripturis, in eos indignatur; qui mercenario non statim reddunt, sed prorogant mercedem, in Leu. dicitur, vt merces non differatur in diem crastinum, in Deut. vt reddatur ante solis occasum lege etiam Iac. 5.

Valdè pium opus est, Deoq; gratissimum, & valde idoneum, atque efficax ad spiritus boni augmentum, visitare Xenodospitalia.

Ccc 3 chia,

Dimittenda
Iniuria.

Semper ali-
quid miseri-
cordiæ exhi-
bendum.

Eleemosynæ
quantitas.

Eleemosynæ
danti quid
cogitandum.

Merces solu-
enda statim.
Leu. 19.
Deut. 24.

Visitare ho-
spitalia.

chia, lectos sternere, cibos ministrare, consolari decumbentes ad sacramenta hortari; Itemque Carceribus detentos inuisere, eisque opem ferre, Certè Christus in Iudicio dicitur esse Infirmus eram, in carcere eram & visitastis me.

Suffragia pro mortuis.

Charitas Christiana, ad animas igne purgatorio detentas se se extendit, & in I. Machab. dicitur Sancta, & salubris est cogitatio pro Defunctis exorare, vt à peccatis soluantur, Soluuntur autem quatuor modis vt docet Greg. Aut oblationibus Sacerdotum, aut precibus Sanctorum, aut charorum elemosynis, aut pœnitentijs cognatorum.

13. *Causa.*
q. 2. c. *anima.*

In *serm.*
S. *Laur.*

Quantū bonum, aliquē à peccato reuocare.

Reuocare aliquem à peccato, & à malo vitæ statu opus est, vt ait Dion. Ar. omnium diuinorum diuinissimum, estque egregia S. Leonis sententia, Nemo bonus sibi soli bonus est, nec cuiusquam sapientis, sibi tantum amica est sapientia, & hæc est verarum natura virtutum, vt multos à tenebroso abducatur errore, qui earum clarus est lumine ad erudiendum Dei populū] Quare quoniam vniciquē mandauit Deus de proximo suo, innitendum est vniciquē vt aliquando aliquem à peccato ad Deum reuocemus.

Admonitor
utilis.

Laudant plerique spiritualium rerum magistri, vt habemus aliquem prudentem, ac fidelem amicum, qui nobis sit loco admonitoris à quo moneamur, vbi opus sit, & ipsi, idem alteri faciamus, vt prouerbiū seruetur manus, manum lauat, quia plura vident oculi, quam oculus.

Iudicium
temerarium.

Iudicium temerarium, de aliorum factis potest esse peccatum mortale, quare curandum est, vt cum mihi suspensiones aliquæ sese offerunt, semper iudicium, & consensum suspendam, cum hoc Dei proprium sit, ne mihi obijciatur. Tu quis es qui iudicas alienum seruum? domino suo stat, aut cadit. Est planè hic casus Deo reseruatus, sicut est vindicta, quia ipse dicit mihi vindictam, & ego retribuam, sicut est gloria, eodem dicente gloriam meam alteri non dabo; Itaque cum sentis te aliquam tentatione in his pulsari, Responde est casus Deo reseruatus, absit, vt diuinam vsurpem iurisdictionem.

Detractio.
2. de *Con-*
sid.

Serm. de
3. *Cust.*

Ecl. 19.
Abstinendū à reuelando secreto.

Bern. Detrahere (inquit) vel detrahentem audire, quid horum damnabilius sit non facile dixerim, idem asserit linguam detractoris esse viperam, quæ tres simul suo flatu inficiat, se ipsum scilicet, eum cui detrahit, & ipsam quoque qui audit.

Optimum est Ecclesiastici præceptum. Audisti verbum contra proximum tuum, commoriatur in te, fidens, quod non te dirupet, contra eos dicitur, qui auditas contra alios infamias, non

non possunt occultare silentio, & nisi quæ audierint euomant, disrumpi videntur quibus sapiens sapienter ait, confide, ne timeas, nequaquam te disrumpet.

Ego planè tribus personarum generibus arbitror non facile fidem esse adhibendam; Primum alienæ famæ detrahentibus cum hoc vitium ex infecto, vel male affecto corde manet, quod Chryl. vocat barathrum sathanicum, & hos Anthropophagos, Detrahens (inquit) fraternas carnes comedit, proximi carnem mordet. Secundò his qui semetipsos iactant, cum id ex sui amore corrupto nascatur, qui tenebras menti offundit. Tertiò his qui coram me meas prædicant laudes, quia possum suspicari, me non esse ab eo satis cognitum, & esse hanc, quandam honestam adulationem amici bene sentientis, vt moris est fieri.

Tribus non adhibenda. si des facile.

Hom. 3. ad pop. Ant.

Cum literæ ad amicos mittuntur cauendum est serio, ne ea scribantur, quæ in alicuius malam opinionem cadant, etiam si vera essent, nam etiam in his infamia potest locum habere. Quæ alicubi secreta sunt, non debent in alijs locis diuulgari. Exstat bulla quædam contra Nouellantes, & famigeratores ad comprimendum hunc scriptiois pruritus, ac temeritatem.

Nouellantes.

Illud in controuersiam trahi non debet peccatum quo iniuste, vel fama, vel alia bona sublata sunt, non posse remitti, nisi ei qui læsus est fiat satis, qua in re etiam confessarijs periculum imminet, nisi sedulam pro suo officio curam adhibeant, quam tenentur.

Famæ restitutio necessaria.

Qui correctionem non admittit, aut superioris, aut amici, pessimè audit in diuinis literis apud Deum, Eccl. qui odit correctionem vestigium est peccatoris, id est, secundum Lyram, & Rabbanum, Diaboli, vt sit sensus, indicium præbet, ei Diabolum, dominari, vel esse obstinatum, vt est Demon, & firmiter inherere in peccato, vt ille est.

Correctio libenter accipienda. Eccl. 21.

Famuli non admittendi vel ad officinas, vel vt domesticis ministrant officijs, nisi bonæ famæ, & integræ sint vitæ, cum certissimum sit multum damni totam familiam pati ex improbis famulis posse, perinde est enim, ac hominem, peste infectum in sui suorumque contubernium aggregare. Exemplum, ex Dauide sumamus, qui ait, Oculi mei ad fideles terræ vt sedeant mecum, ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.

Famuli quales eligendi.

Psal. 100.

Prouerbiū est quidem tritum, sed satis certum, felix qui nihil debet, pacata etenim mente, veluti iugi conuiuio fruitur, nec est qui vrgeat eum creditor, quare consulendum est

Debitorum solutio.

debitoribus vt diligentem adhibeant in soluendis debitis curam, nec nouum es alienum quantum fieri potest contrahant, nam stulti illi, qui non metientes redditus suos, plura expendunt, quam debeant, & Credito viuunt; Etiam illud monendum. Si quis legata pia, ad mentem Testatoris non reddit non esse in conscientia tutum, cum rem alienam inuito domino teneat.

Legata pia
soluenda.

Filiorum edu-
catio.

Verendum est ne plerique parentes post mortem a Deo grauius sint puniendi, ob incuriam, qua in filiorum educatione, vsi sunt, qui malo genitorum exemplo, & educatione peruersa in pessimos viros euaserunt, in Inferno, patres filijs suis maledicent, quod eorum causa sint condemnati, & vice versa filij parentes accusabunt ob eandem causam. Optima, iuuenum occupatio, sunt literarum studia, quibus vt filij sedulam nauent operam, parentes maximè studeant, nec sumptus, in hoc sumptus uocent, sed lucra.

Cantiones
turpes fugie-
da.

Hom. 9. in
ep. ad Co-
loss.

Curandum parentibus, & magistris omni cura, ne pueri turpes cantiones addiscant, aut recitent: audi Chrysostr. in illa, verba Pauli in hymnis, & canticis spiritualibus, nunc (ait) Saticas Cantiones, & saltationes praeferunt pueri vestri, quemadmodum coci, & obsonatores, & chorearum ductores, psallunt autem nemo nouit vllum, quia & res ista videtur ludicra, & ridicula, hinc mala cuncta vigent, qualem namque terram plantula sortita fuerit talem quoque fructum afferet, si arenosam, & salsam talem, si dulcem & pinguem, rursus consumilem.]

Erga seipsum. Cap. XII.

Attende tibi.

Primum est praeceptum illud Attende tibi, quod D. Basil. magnificè explicat, estque contra eos de quibus in Act. dicitur ad nihil aliud vacant, nisi audire aliquid noui, aut dicere.

Electio sta-
tus.

Electio status non debet temere, festine, ex animi passione fieri, sed maturè omnia sunt consideranda, & ad Deum fundenda assidua preces; Tum quia est maxima omnium deliberationum, cum sit de tota vita; Tum quia cum Deus habeat omnium prouidentiam, & futura omnia prouideat, ad eum confugere necesse est, ac dicere illud Psal. Doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu. Nostrum erit offerre Deo

Psal. 142.

cor, tanquam Alphabetum, quod nihil determinate dicit, & vir-